

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: V. Hadîrcă
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător Valeriu Doagă,
Judecători Tamara Chișca-Doneva, Victor Burduh,
Nina Vascan, Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de către SRL „GRAINLINE PRIM”,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a SRL „GRAINLINE PRIM” către SRL „Financial Investment Grup”, intervenient accesoriu SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, prin care a fost casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 octombrie 2016 de admitere a acțiunii,

constată:

La 21.01.2016, SRL „GRAINLINE PRIM”, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Financial Investment Grup”, intervenient accesoriu SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 1 347 101,60 de lei, obligarea părâtei la acoperirea daunelor materiale, calculate conform ratei anule de dobândă a BNM din 20.01.2015, de 14,5% per an, începând cu 27.05.2015 până la data virării efective a prejudiciului în contul curent al reclamantei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii a indicat că, la 06.11.2014, SRL „GRAINLINE PRIM” a încheiat contractul de depozit cu SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”.

Prin urmare, conform facturii seria WI Nr. 4498608 din 06.11.2014 a transportat cantitatea de 360 950 kg de floarea soarelui, iar conform facturii seria WI Nr. 4498613 din 04.12.2014 – cantitatea de 18 520 kg de floarea soarelui,

astfel, a fost transmisă SA CPC Chișinău cantitatea de 379 470 kg de semințe de floarea soarelui. Dovada primirii este confirmată prin semnătura directorului CPC Chișinău și a persoanei responsabile N. Zaporozjan, din 10.11.2014.

Ulterior, a primit somația nr. 38 din 26.02.2015 de la SRL „Financial Investment Group”, prin care i s-a comunicat că, începând cu 25.04.2014, aceasta are statutul de posesor și proprietar legitim al bunului în care este depozitată marfa ce le aparține și s-a solicitat încheierea în cel mult 7 zile a contractului de depozit.

Ca urmare a somației, la 01.03.2015, a fost semnat contractul de depozitare cu SRL „Financial Investment Group”, iar la 31.03.2015, conform facturii SRL „Financial Investment Group”, seria FA nr. 3818939, a achitat serviciile de depozitare a bunului. În continuare, toate negocierile și comunicările în privința bunului depozitat au fost duse în exclusivitate cu SRL „Financial Investment Group”, care asigură paza juridică a bunurilor în tot acest timp.

La 20.05.2015, prin discuția telefonică a fost dat ordin de eliberare a bunului depozitat conform contractului, depozitarului SRL „Financial Investment Group”, în persoana directorului executiv Resitca Mariana. Bunul depozitat a fost eliberat de către pârâtă reclamantei după cum urmează: 21.05.2015 - 19150 kg, 25.05.2015 - 115850 kg, 26.05.2015 - 77820 kg, 27.05.2015 - 8160 kg.

La 27.05.2015, transportatorul contractat a comunicat despre lipsa totală în depozite a semințelor de floarea soarelui.

Din depozitul SRL „Financial Investment Group” au dispărut 158 490 kg, echivalentul a 1 347 101,60 de lei, conform prețului de 8,4996 lei per kg, inclusiv TVA 8%. Până în prezent, SRL „Financial Investment Group” nu și-a îndeplinit obligația contractuală și nu a restituit bunul depozitat.

La 03.06.2015, a somat SRL „Financial Investment Group” să pună la dispoziția reclamantei cantitatea de 158 490 kg de floarea soarelui în cel mai scurt timp sau acoperirea echivalentului bănesc al prejudiciului, însă somația nu a fost satisfăcută.

Dat fiind faptul că, la moment, restituirea bunului depozitat a pierdut interes comercial, deoarece este un produs ce pierde din calitățile sale odată ce a fost păstrat o perioadă mai îndelungată decât cea comercială practică pe piață, a solicitat restituirea contravalorii acestuia ce constituie, la moment, 1 347 101,60 de lei, în baza prețurilor practicate pe piață, fapt confirmat prin factura fiscală JB4175831 din 25.11.2015, care confirmă prețul aplicat de alte întreprinderi la vânzarea unui astfel de produs.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor și în final a solicitat: încasarea din contul SRL „Financial Investment Grup” a prejudiciului material în sumă de 1 347 101,60 de lei; a dobânzii de întârziere în sumă de 387 983 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 20 octombrie 2016, au fost admise integral cerințele înaintate prin cererea de chemare în judecată și s-a încasat de la SRL „Financial Investment Grup”, în beneficiul SRL „Grainline Prim”, suma de 1 347 101,60 de lei cu titlu de datorie; suma de 387 983 de lei cu titlu de dobândă, 31 846,01 de lei cu titlu de taxă de stat, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, a fost admisă cererea de apel a SRL „Financial Investment Group”, casată integral hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 05 decembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău a emis o decizie suplimentară, prin care a dispus anularea măsurilor de asigurare a acțiunii, și anume, s-a anulat sechestrul de pe bunurile imobile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Financial Investment Grup”, în limita valorii acțiunii de 1347101, 60 de lei.

La 24.11.2017, SRL „GRAINLINE PRIM” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe, motivându-și recursul prin faptul că la examinarea cauzei, în ordine de apel, au fost ignorate prevederile art. 139 CPC cu privire la regulile de apreciere a probelor.

La 18.12.2017, SRL „GRAINLINE PRIM” a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare a instanței de apel din 05 decembrie 2017, menționând că instanța nu a invocat nici un temei plauzibil la dispunerea anulării măsurilor de asigurare a acțiunii.

La 05.03.2017, SRL „GRAINLINE PRIM” a depus recurs desfășurat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, invocând incompatibilitatea judecătorului Curții de Apel Chișinău Veronica Negru, la judecarea cauzei în apel, în temeiul art. 50 alin. (1) lit. e) CPC, precum și că soluția instanței de apel este nemotivată. Totodată, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La 22.03.2018, SRL „Financial Investment Group” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

La 04.04.2018, SRL „GRAINLINE PRIM” a depus cerere de recurs suplimentară, menționând că instanța de apel la judecarea cauzei eronat a aplicat prevederile art. 123 alin. (2) CPC, deoarece nu a fost achitată taxa de stat necesară judecării apelului, nefiind cerută reducerea sau eșalonarea achitării acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că, de textul integral a deciziei recurate a fost expediat spre cunoștință participanților la proces la 30 ianuarie 2018, fapt ce se

confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 241), iar recursul a fost depus la 24.11.2018. Astfel, se constată că societatea-recurentă s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în termen.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2018, recursul declarat de SRL „GRAINLINE PRIM” a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și referință, Colegiul constată că instanța de apel, la examinarea cauzei, a aplicat eronat prevederile legale, concluziile expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

Pornind de la faptul că, instanța de apel, în justificarea soluției sale de respingere a acțiunii ca neîntemeiată, invocă prevederile art. 1120 Cod civil, din a căror raționament rezultă că, la primirea bunurilor, magazinerul are obligația să elibereze o recipisă de magazinaj, prin urmare concluzionând că, la materialele speței, o asemenea recipisă lipsește, astfel nefiind demonstrat faptul transmiterii de SRL „GRAINLINE PRIM” către SRL „Financial Investment Grup” a mărfii în cantitate de 379470 kg de floarea soarelui, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

După cum atestă înscrisurile cauzei, la 06.11.2014, SRL „GRAINLINE PRIM” a încheiat cu SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, contractul nr.125 de prestare a serviciilor de depozitare, ultima având calitatea de depozitar, iar SRL „GRAINLINE PRIM” calitatea de deponent. Termenul contractului fiind valabil până la 30.06.2015. Drept obiect al contractului a constituit păstrarea semințelor de floarea soarelui și a porumbului.

Potrivit pct. 2.4. din contractul sus indicat, părțile contractului au convenit asupra faptului că, primirea mărfii spre păstrare se va perfecta în temeiul facturii (facturii de expediție).

Conform facturii de expediție WI nr.4498608 din 06.11.2014, SRL „GRAINLINE PRIM” a transmis spre păstrare SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” o cantitate de 360 950 kg de floarea soarelui, iar prin factura de expediție WI nr.4498613 din 04.12.2014, se confirmă transmiterea de

către SRL „GRAILINE PRIM” spre păstrare SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” a cantității de 18 520 kg de floarea soarelui.

Ulterior, la 26.02.2015, prin somația nr. 38, SRL „Financial Investment Grup” a informat SRL „GRAILINE PRIM” despre faptul că deține din 25.04.2014, dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. Uzinelor 2, unde SRL „GRAILINE PRIM” are depozitate bunuri conform contractului nr. 125 din 06.11.2015, încheiat cu SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”.

La fel, prin somația respectivă, SRL „Financial Investment Grup” a înștiințat SRL „GRAILINE PRIM” despre faptul că ultima utilizează bunurile imobile menționate fără acordul proprietarului SRL „Financial Investment Grup”, în legătură cu ce solicită, în decurs de 7 zile, să încheie cu SRL „Financial Investment Grup” – **„contracte de exploatarea/utilizarea, locațiunea, servicii de depozit care se păstrează în bunurile sus-menționate”**.

Totodată, suplimentar, a somat despre necesitatea achitării plății pentru exploatarea/utilizarea, locațiunea, servicii de depozit care se păstrează în bunurile sus-menționate din 25.04.2014 și până în prezent, la prețuri medii de piață, aplicate pentru aceste bunuri.

În același timp, a informat SRL „GRAILINE PRIM”, precum că plățile efectuate de către aceasta pentru perioada dată, are posibilitate să le restituie de la companiile și persoanele care în mod ilegal au încheiat contractele cu ea, iar în cazul în care această somație nu va fi satisfăcută, SRL „Financial Investment Grup” **va aplica dreptul de retenție a bunurilor SRL „GRAILINE PRIM”**.

Astfel, la 01.03.2015, SRL „GRAILINE PRIM” și SRL „Financial Investment Grup” au încheiat contractul nr. D-11 privind prestarea serviciilor de depozitare, obiectul contractului constând în depozitarea și păstrarea semințelor de floarea soarelui și a porumbului.

Ca rezultat, SRL „Financial Investment Grup”, la 31.03.2015, a înaintat către SRL „GRAILINE PRIM” factura fiscală nr. FA3818939 pentru achitarea serviciilor de depozitare, care au și fost achitate la 31.03.2015.

La 20.05.2015, prin discuția telefonică, a fost dat ordin de eliberare a bunului depozitat conform contractului, depozitarului SRL „Financial Investment Grup”, în persoana directorului executiv Resitca Mariana. Bunul depozitat a fost eliberat după cum urmează: 21.05.2015 - 19150 kg, 25.05.2015 - 115850 kg, 26.05.2015 - 77820 kg, 27.05.2015 - 8160 kg.

La 27.05.2015, transportatorul contractat a comunicat despre lipsa totală în depozite a semințelor de floarea soarelui.

Prin urmare, identificarea unei lipse de 158 490 kg de floarea soarelui, echivalentul a 1 347 101,60 de lei, conform prețului de 8,4996 lei per kg, inclusiv

TVA 8%, la eliberarea bunului din depozitul SRL „Financial Investment Group”, a generat apariția litigiului în cauză.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță s-a pronunțat în favoarea admiterii acțiunii, constatând temeinicia pretențiilor reclamantului.

Instanța de apel a admis apelul declarat de către SRL „Financial Investment Grup”. A casat hotărârea instanței de fond și a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Sintetizând cele indicate *supra*, Colegiul constată că concluzia instanței de apel de respingere a acțiunii este prematură, bazată pe interpretarea eronată a prevederilor legale aplicabile litigiului, totodată, nefiind elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță esențială pentru judecarea corectă a cauzei.

Așadar, este reținută ca neîntemeiată concluzia instanței de apel, prin care această conchide că, deponentul SRL „GRAILINE PRIM” nu a depus spre depozitare marfa în condițiile contractului de prestare a serviciilor de depozitare nr. D-11 din 01.03.2015 și de aceea depozitarul SRL „Financial Investment Grup” este exonerată de obligația de a oferi servicii de depozit, drept consecință a acestei situații fiind exonerarea depozitarului de oricare răspundere în cazul pieirii sau lipsei bunurilor, pe care, nu le-a primit spre păstrare, invocând în acest sens, și prevederile art. 1120 Cod civil, din care rezultă că, la primirea bunurilor, magazinerul are obligația să elibereze o recipisă de magazinaj, iar conținutul acesteia urmează să corespundă prevederilor art. 1121 alin. (1) Cod civil.

Verificând și analizând circumstanțele cauzei, prin prisma dispozițiilor legale menționate, se atestă că potrivit art. 1121 alin. (1) Cod civil, recipisa de magazinaj trebuie să conțină:

- a) data întocmirii și numărul înscrierii în registrul de magazinaj;
- b) numele sau denumirea și adresa persoanei ale cărei bunuri se înmagazinează;
- c) locul de înmagazinare;
- d) regulile magazinajului;
- e) cantitatea (numărul, măsura ori greutatea) bunurilor înmagazinate și calitatea, iar în cazul bunurilor ambalate, descrierea ambalajului;
- f) costul de magazinaj, alte costuri care pot să apară;
- g) faptul că bunul înmagazinat trebuie sau nu asigurat și, după caz, costul de asigurare;
- h) termenul magazinajului și data expirării lui ori inexistența termenului;
- i) alte date, la alegerea părților;
- j) semnătura magazinerului.

După cum se observă din textul de normă citat, recipisa de magazinaj, în esență, conține elementele unui contract tipic, prezumându-se, în așa fel, că în

speță, deși, nu a fost perfectată recipisa de magazinaj în sensul propus de către instanța de apel, părțile litigiului au încheiat, totuși, un contract de prestare a serviciilor de depozitare, care reflectă și aspectele specificate în art. 1121 alin. (1) Cod civil. Or, în sensul acestei norme, magazinerul are obligația să elibereze o recipisă de magazinaj la primirea bunurilor în cazul în care părțile nu au încheiat un contract de depozit, unde să fie stipulat obiectul contractului, drepturile și obligațiile părților, precum și alte clauze contractuale. Deci, în cele de urmă, recipisa de magazinaj îmbracă forma unui contract în cadrul raporturilor juridice de magazinaj, a cărui predestinație este de a satisface necesitățile de păstrare a bunurilor aflate în circuitul comercial, spre deosebire de contractul de depozit care urmărește scopul de a păstra bunul depozitat în vederea restituirii lui în natură la cererea deponentului.

Aceste raționamente impun concluzia că, instanța de apel, la judecarea cauzei, stabilind circumstanțele cauzei le-a dat o interpretare eronată și, ca urmare, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cât privește cantitatea (numărul, măsura ori greutatea) bunurilor înmagazinate, Colegiul constată că, în contractul nr. D-11 din 01.03.2015 privind prestarea serviciilor de depozitare, încheiat între SRL „GRAILINE PRIM” și SRL „Financial Investment Grup”, a cărui conținut este identic celui încheiat între SRL „GRAILINE PRIM” și SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, părțile au specificat numai modul de achitare a serviciilor, însă în pct. 2.3 al contractului au prevăzut că, verificarea calității și cantității mărfii se efectuează la laboratorul Depozitarului conform regulamentului intern, standardelor de ramură, în prezența reprezentantului Deponentului. Adică, în sensul acestor stipulări, marfa aflându-se, deja, în depozit urma să fie supusă verificării de către Depozitar, în cadrul procesului de verificare fiind necesară doar prezența Deponentului.

Totodată, prin această stipulare dându-se de înțeles că sarcina de a verifica cantitatea mărfii îi revine în primul rând depozitarului, având în vedere și faptul că conform pct. 2.4 al contractului, în cazul lipsei reprezentantului Deponentului în timpul transmiterii mărfii la depozit și stabilirii....., faptul necorespunderii cantității mărfii se constată unilateral printr-un act întocmit de depozitar. Pe lângă aceasta, important este faptul că date referitoare la cantitatea mărfii transmise spre păstrare se conțin în factura fiscală nr. FA3818939 din 31.03.2015 (f. d. 13, vol. 1), prezentată de SRL „Financial Investment Grup” către SRL „GRAILINE PRIM” pentru achitarea serviciilor de depozitare. În factura respectivă, fiind indicată denumirea serviciilor – păstrare și cantitatea mărfii în volum de 379, 47 tone, care coincide cu datele privind cantitatea mărfii indicate în facturile WI nr.4498608 din 06.11.2014 și WI nr.4498613 din 04.12.2014 (f. d. 11, 12, vol. 1), în baza cărora

SRL „GRAILINE PRIM” a transmis spre păstrare, iar SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” a primit la păstrare cantitatea de 360 950 kg și de 18 520 kg de floarea soarelui, în total 379470 kg.

Distinct de cele arătate, este necesar de a sublinia și faptul că, la materialele cauzei lipsesc oricare înscrisuri care ar indica că SRL „GRAILINE PRIM” ar fi scos vreo cantitate din marfa depozitată în perioada de 06.11.2014, momentul încheierii contractului cu SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” până la 01.03.2015, momentul încheierii contractului cu SRL „Financial Investment Grup”.

Astfel, cele de mai sus configurează concluzia că, contractul nr. D-11 din 01.03.2015 privind prestarea serviciilor de depozitare, încheiat între SRL „GRAILINE PRIM și SRL „Financial Investment Grup”, corespunde întocmai prevederilor legale, iar ultima la încheierea contractului menționat nu a dat de înțeles nicidecum că în depozit lipsește marfa sau că ar avea dubii rezonabile, precum că cantitatea mărfii, aflate la acel moment în depozitul – proprietatea privată a acesteia, **nu coincide** cu volumul specificat în facturile de expediție WI nr.4498608 din 06.11.2014 și WI nr.4498613 din 04.12.2014 (f. d. 11, 12, vol. 1), în baza cărora a fost predată și primită marfa. Aspectele menționate impun ideea că, deoarece marfa deja era transportată și se afla în depozitul SRL „Financial Investment Grup” pentru păstrare, nu a fost necesară o nouă transportare, predare-primire a mărfii.

Faptul că marfa se afla în depozit și că SRL „Financial Investment Grup”, în mod tacit, a acceptat acest lucru, precum și cantitatea mărfii aflate la acel moment în depozit, se confirmă cu certitudine prin factura fiscală nr. FA3818939 din 31.03.2015 (f. d. 13, vol. 1), prezentată de SRL „Financial Investment Grup” către SRL „GRAILINE PRIM” pentru achitarea serviciilor de depozitare. Or, conținutul înscrisului menționat nu poate crea oricare rezerve, în situația în care acesta este un model de act (formular tipizat cu regim special), eliberat de către Serviciul Fiscal de Stat, organ de stat, sarcina principală a căruia constă în exercitarea controlului asupra respectării legislației fiscale, asupra calculării corecte, vărsării depline și la timp la buget a impozitelor și a altor plăți, stabilite de legislație. Iar, acest fapt conduce netăgăduit la concluzia că, înscrisul dat îndeplinește pe deplin toate condițiile de folosire a probelor privitor la legalitatea, verosimilitatea, relevanța și concludența lor.

În același timp, factura fiscală este un document contabil emis de către furnizor către client, care conține lista cu produsele vândute, respective *serviciile prestate* clientului de către furnizor, conform unui contract făcut în prealabil sau nu.

Tratând din această perspectivă, prezentarea facturii fiscale nr. FA3818939 din 31.03.2015 (f. d. 13, vol. 1) de SRL „Financial Investment Grup” către SRL „GRAILINE PRIM” pentru achitarea serviciilor de depozitare, este echivalentă unui act de predare-primire în sensul pct. 2.4 al contractului nr. D-11 din 01.03.2015 privind prestarea serviciilor de depozitare.

De alt fel, este neîntemeiată concluzia instanței de apel, precum că, la materialele cauzei, nu au fost prezentate oricare documente confirmative în acest sens și că, potrivit extrasului din Monitorul Oficial al RM nr. 275-280 din 09.10.2015, SRL „Financial Investment Grup” a adus la cunoștință faptul pierderii facturilor seria FA nr. 3818950, **3818939**, 3705950, 3705951, 3705952, 3705951, 3705952, 3705967, 3705970, 3692595.

În cadrul acestei aprecieri, Colegiul menționează că, însăși faptul aducerii la cunoștință, prin Monitorul Oficial al RM, despre pierderea facturii fiscale nr. FA3818939 din 31.03.2015 înlătură orice dubiu posibil referitor la existența acesteia, ținând cont și de faptul că pentru pierderea facturilor fiscale survin consecințe de alt gen - persoanele vinovate restituie costul lor și poartă răspundere administrativă și penală în conformitate cu actele normative și legislative în vigoare.

În același sens, este relevantă și scrisoarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 26-10/1-13-15954/1087 din 16.02.2016, prin care se confirmă că factura fiscală nr. FA3818939 aparține agentului economic de SRL „Financial Investment Grup”, în temeiul căreia SRL „GRAILINE PRIM” a trecut în cont TVA aferentă acestei facturi și a declarat în darea de seamă pentru perioada fiscală martie 2015.

Chiar și în ipoteza în care această factură nu ar fi existat, faptul dat nu poate fi apreciat ca o lipsă a actului de predare-primire a mărfii la păstrare, dat fiind faptul că între părțile litigiului a fost semnat contractul D-11 din 01.03.2015 privind prestarea serviciilor de depozitare.

Mai mult, faptul că marfa se afla la depozit se confirmă și prin somația nr. 38, din 26.02.2015, prin care SRL „Financial Investment Grup” a informat SRL „GRAILINE PRIM”, că începând cu 25.04.2014 deține dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. Uzinelor 2, unde SRL „GRAILINE PRIM”, fără acordul acesteia, are depozitate bunuri conform contractului nr. 125 din 06.11.2015, încheiat cu SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”.

Totodată, prin somația dată, SRL „Financial Investment Grup” a atenționat SRL „GRAILINE PRIM”, că în cazul în care această somație nu va fi satisfăcută, SRL „Financial Investment Grup” va aplica dreptul de retenție a bunurilor SRL „GRAILINE PRIM”. Iar, acest fapt demonstrează incontestabil că marfa se afla în depozit și că lipseau oricare dubii referitor la existența și cantitatea acesteia, dat

fiind faptul că dreptul de retenție este un mijloc specific de garantare a obligațiilor - reprezentând uneori și o formă de manifestare a excepției de neexecutare - constând în dreptul creditorului de a refuza să restituie un bun al debitorului aflat în detenția sa, până ce debitorul nu-i plătește tot ceea ce îi datorează în legătură cu acel bun.

Însăși din prevederile art. 1103 Cod civil, potrivit cărora, depozitarul are dreptul să rețină bunul depozitat peste termenul prevăzut în contract până la momentul retribuirii sale și compensarea cheltuielilor de păstrare, rezultă că depozitarul poate aplica dreptul de retenție doar în situația în care bunul este depozitat. Deci, în sensul acestei norme, executarea obligațiilor deponentului este garantată prin dreptul de retenție, prevăzut expres de lege, pe care depozitarul îl are asupra bunului depozitat. El poate refuza restituirea bunului până la plata integrală a sumelor la care are dreptul din cauza depozitului.

Realmente, Colegiul apreciază ca întemeiată concluzia primei instanțe, precum că SRL „Financial Investment Grup” a preluat obligațiunile contractuale de la SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”. Or, după cum atestă înscrisurile speței, anume aflarea mărfii în depozitul – proprietate privată a SRL „Financial Investment Grup”, ca urmare a încheierii contractului de depozitare nr. 125 din 06.11.2014, între SRL „GRAILINE PRIM” și SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, a generat necesitatea încheierii contractului nr. D-11 din 01.03.2015 privind prestarea serviciilor de depozitare, între SRL „Financial Investment Grup” și SRL „GRAILINE PRIM”. Astfel, încheierea contractului de depozit a fost precedată de aflarea mărfii la depozitul SRL „Financial Investment Grup”, a cărui perfectare a fost bazată prin simplul consimțământ al părților.

În același timp, Colegiul reține ca neîntemeiate și argumentele instanței de apel în susținerea soluției sale, prin care afirmă că: „este viabilă circumstanța potrivit căreia, deși contractul litigios a fost încheiat între părțile litigiului la 01.03.2015, din materialele pricinii se reține că, la 18.03.2015, SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” a întocmit și a expediat în adresa intimatului SRL „GRAILINE PRIM”, notificarea de reziliere a contractului cu nr. 107 din 18.03.2015, prin care a informat că, din cauza concedierii, din inițiativa salariaților, a majorității personalului SA „Combinatul de produse Cerealiere din Chișinău”, în procedura de faliment, implicat nemijlocit în procesul de producere, începând cu data de 20.03.2015 prestarea în continuare a serviciilor conform contractului încheiat între părți va fi imposibilă. Ca urmare, a notificat despre faptul rezilierii contractului din 20.03.2015 a contractului nr. 125 din 06.11.2014, încheiat între părți, și a solicitat în termenul respectiv să ridice de la SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” producția aflată în stoc, cu întocmirea actelor respective și achitarea restanțelor pentru serviciile prestate”.

Față de această concluzie a instanței de apel, Colegiul precizează că importanța notificării enunțate este diminuată în situația în care SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” nu a manifestat diligență de a informa deponentul SRL „GRAINLINE PRIM” despre condițiile create până la apariția raportului juridic exprimat prin voința SRL „Financial Investment Grup” și a SRL „GRAINLINE PRIM” de a încheia contractul nr. D-11 din 01.03.2015 privind prestarea serviciilor de depozitare a mărfii - floarea soarelui, care anterior a fost depozitată în temeiul contractului nr. 125 din 06.11.2014, încheiat între SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” și SRL „GRAINLINE PRIM”, fapt confirmat prin facturile de expediție WI nr.4498608 din 06.11.2014 și WI nr.4498613 din 04.12.2014, semnate atât de reprezentantul SRL „GRAINLINE PRIM”, cât și de reprezentantul SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”.

Conform art. 9 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Prin urmare, Colegiul reține ca întemeiată concluzia primei instanțe, în care aceasta susține că, sub egida acestor rigori de drept, cerința reclamantului SRL „GRAINLINE PRIM” este justificată, fiind probată integral prin actele și materialele administrate.

În sprijinul acestei concluzii, Colegiul mai reține că, potrivit pct. 5.1 al Contractului nr. D-11 din 01.03.2015, răspunderea Depozitarului este exclusă doar în cazul în care lipsa sau deteriorarea mărfii este cauzată de un caz fortuit, neatenția sau vinovăția Deponentului. În alți termeni, Depozitarul va purta răspundere pentru lipsa sau deteriorarea mărfii în toate cazurile, cu excepția cazurilor arătate în pct. 5.1 al contractului enunțat. În speță, însă SRL „Financial Investment Grup” în opoziție SRL „GRAINLINE PRIM” nu a prezentat oricare probe pertinente și concludente prin care să demonstreze că identificarea unei lipse a mărfii depozitate se datorează factorilor menționați.

În această ordine de idei, instanța de recurs apreciază că prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, totodată, a dat o apreciere corespunzătoare tuturor probelor pe dosar, fapt ce a dus la emiterea unei hotărâri judecătorești legale și întemeiate.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin.(1) lit. f) și alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,
d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către SRL „GRAINLINE PRIM”

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017 și decizia suplimentară din 05 decembrie 2017, și se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 Octombrie 2016, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a SRL „GRAINLINE PRIM” către SRL „Financial Investment Grup”, intervenient accesoriu SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” cu privire la încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul -

Valeriu Doagă,

Judecători:

Tamara Chișca-Doneva,

Victor Burduh,

Nina Vascan,

Svetlana Filincova